

Iubiți-vă și îngrijiți-vă părinții neputincioși!

"Cel ce se îngrijește de părinții săi la bătrânețe primește mare binecuvântare de la Dumnezeu", spunea Sfântul Cuvios Paisie Aghioritul

Vârșnicii familiei sunt o binecuvântare

Scandalul azilelor groazei în care bătrânii erau înfometăți, bătuteți, cu vânătăi și răni până la os, chinuți și amenințați, ținuți în paturi pline de ploșnițe, bolnavi, sedați, ne-a făcut să reflectăm mai mult asupra copiilor care nu-și îngrijesc părinții și a nepoților care-și uită bunicii.

Ionela CHIRCU

Mulți spun că nu au posibilitate să-și îngrijească vârșnicii familiei, acasă. Și poate așa și este. Dar să meargă în vizită, să facă tot posibilul să-i vadă cu regularitate și să le ofere un strop de alinare, nu necesită prea mult efort. Trebuie doar să ai inima deschisă către Divinitate și sufletul însetat de iubire pentru aproapele. Mărinimia, dragostea și compasiunea pentru membrii familiei trecuți bine de prima tinerețe constituie drumul de întălnire cu Dumnezeu. Închiderea ochilor în fața nevoilor părinților, ale bunicii și ale oricărui vârșnic înseamnă să fii orb în fața lui Dumnezeu. Iar acest lucru nu-ți poate aduce nimic bun în viață. Multe familii tinere sunt zdruncinate de neînțelegeri, chinuite de datorii sau boli severe. În spatele lor însă, zac părinții și bunicii care sunt amărâți din pricina acestora. Vârșnicii sunt o binecuvântare, sunt izvorul înțelepciunii, dar mulți tineri reneagă acest aspect. Bătrânețea nu este o povară, ci un dar al lui Dumnezeu: "Dar minuat mi-a dăruit Dumnezeu în timpul de acum!" (Facerea 30, 20). Bătrânețea este o perioadă a vieții omului când acesta are șansa să se apropie și mai mult de Dumnezeu. Noul Testament ne arată că

înțelepciunea celor vârșnici ține de apropierea lor de Dumnezeu prin rugăciune și de viața virtuoașă pe care aceștia o trăiesc. De pildă, Dreptul Simeon nu era doar un om învățat, ci și un permanent rugător, luminat de Duhul Sfânt pentru a-L recunoaște pe Mesia în Pruncul Iisus: "omul acesta era drept și temător de Dumnezeu, așteptând mângâierea lui Israel, și Duhul Sfânt era asupra lui" (Luca 2, 25). Rugăciunea bătrânilor este, totodată, izvorul înțelepciunii lor, dar și binecuvântare pentru întreaga comunitate. Avem atâtea exemple în Sfânta Scriptură a Vechiului și Noului Testament în care se arată cum slăbiciunea trupască a bătrâneții este suplinită de puterea rugăciunii, de tăria înțelepciunii, de măsura cunoașterii, de puterea blândeții. De asemenea, vedem cum din trupul slăbit de bătrânețe al preotului Zaharia și al soției sale, Elisabeta, întârită prin rugăciune, se naște Înaintemergătorul Domnului, Sfântul Proloc Ioan Botezătorul, cum din trupurile neputincioase ale lui Avraam și Saara se naște "mulțime de popoare" (Facerea 17,3), după cum însuși Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul României a mărturisit recent.

"Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești mulți ani pe pământ!"

Din păcate, sunt mulți vârșnici neputincioși alungați de acasă și uitați de propriii copii. Mulți mor fără să-i mai vadă vreodată pe cei dragi. Unii preferă să meargă ei singuri la azile. Strângând multe frici și angoasă sufletească, în momente de neputință, anumiți părinți ajung chiar să-și blesteme copiii. Și, se spune că blestemul părintelui îl ajunge, negreșit, pe copilul răuvoitor. Preoții și scrierile bisericesti confirmă acest lucru. Însuși Mântuitorul Iisus Hristos ne îndeamnă să ne respectăm și să ne îngrijim părinții, ca să fim protejați de boli grele, neliniște sufletească și neajunsuri care ne îngreunează viața. "Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, ca să-ți fie bine și să trăiești mulți ani pe pământ!". Este una dintre cele zece porunci pe care Dumnezeu ni le-a lăsat cu glas de tunet. Respectându-vă părinții care au trudit să vă crească și îngrijindu-i la nevoie, desăvârșiți rânduiala Domnului și oricât de multe obstacole întâmpinați,

El vă va ușura drumul în viață. Nepăsarea față de părinții care v-au adus pe lume și care au ajuns în neputință, denotă nepăsare și neascultare față de Tatăl Creator. Și, desigur, El vă va da după "căile" voastre.

Ajutându-vă mama și tatăl, îl hrăniți pe Dumnezeu

Ura pentru Dumnezeu va stârni mânia lui Dumnezeu față de copilul căruia i s-au dat părinți ca sprijin în viață, iar el nu le oferă nimic, la rândul-i. Și dragostea și indiferența au un preț pe care îl vom plăti cu toții cândva. Și nu este deloc mic. Să nu uităm că tot ceea ce înfăptuim ajunge la Dumnezeu. Întorcând spatele celor ce ne-au îngrijit în fragedă pruncie și s-au străduit să ne dea cele de trebuință ca să creștem și să ne dezvoltăm frumos, lui Dumnezeu îi în-

toarcem spatele. Ridicând mâna la părintele nostru, ridicăm mâna la Dumnezeu. Dându-i să mânănce acestuia, lui Dumnezeu îi dăm. Dacă îi dăm o cană cu apă mamei sau tatălui, îi saturăm setea lui Dumnezeu. Încălțându-i pe aceștia când sunt desculți, pe Dumnezeu îl încălțăm. Imbrăcându-i pe ei, pe Dumnezeu îl îmbrăcăm. Protejându-i pe ei, pe Dumnezeu îl protejăm. Iubindu-ne părinții, îl iubim pe Dumnezeu. Să ne amintim, așadar, că atunci când dăm părinților noștri, Dumnezeu este Cel hrănit și miluit.

Cum își găsește liniștea copilul care și-a prigonit părintele?

Prin pocăință și spovedanie, spun preoții. Dacă ai greșit față de mama ta sau de tatăl tău și te-au blestemat, mergi la biserică și

vorbește cu duhovnicul. Dar, înainte de a ajunge la acesta, caută-L pe Dumnezeu și stabilește o legătură spirituală cu El, acasă. Mărturisește-ți păcatele în fața Domnului, căindu-te din adâncul sufletului, cere-I iertare și îndreaptă-ți fața către oamenii care te-au născut. Același lucru trebuie să-l faci și în fața preotului. Dacă nu-ți vei mărturisi păcatele, nu-ți vei cere iertare cu durere în suflet și nu-ți vei corecta comportamentul față de părinți, vei fi judecat de Dumnezeu.

Sfaturi pentru părinții necăjiți de copii

Căutați-l pe Dumnezeu, după puterile voastre! Mergeți la biserică, descărcați-vă sufletul în fața unui preot. Povestiți cele întâmplate și cereți-i ajutorul! Rugați-vă pentru mântuirea copilului și pentru revenirea lui la fapte împăciuitoare.

Aceleași lucruri trebuie să le faceți și acasă, mai ales dacă nu vă puteți deplasa până la biserică. Și țineți minte, pentru totdeauna, îndemnul lui Hristos: "Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc... și nu blestemați! Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul cu binele!"

